

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1986-1987

12 JUNI 1987

BEGROTING

van de Diensten van de Eerste Minister
voor het begrotingsjaar 1987 (19)
(Kredieten betreffende de Diensten
van de Eerste Minister)

BEGROTING

van de Diensten van de Eerste Minister
voor het begrotingsjaar 1986 (19)
(Kredieten betreffende de Diensten
van de Eerste Minister)

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN
EN HET OPENBAAR AMBT (1)
UITGEBRACHT DOOR DE HEER VANGRONSVELD

Deze begrotingen werden besproken in openbare commissievergadering.

(1) Samenstelling van de Commissie:

Voorzitter: de heer Temmerman.

A. — Vaste leden:		B. — Plaatsvervangers:	
C. V. P.	HH. Bosmans, Breyne, Suykerbuyk, Tant, Vangrónsveld, Vankeirsbilck;	HH. Ansoms, Cauwenberghs, Depre, Desutter, Marchand, Van Rompaey, Van Rompuy;	
P. S.	HH. Cools, M. Harmegnies, Henry, Onkelinx;	HH. Defosset, Delhayé, Y. Harmegnies, Perdieu, Walry;	
S. P.	HH. Bogaerts, De Loor, Galle, Temmerman;	HH. Beckers, Hancké, Laridon, Ramaekers, R. Van Steenkiste;	
P. R. L.	HH. Klein, Pivin, Poswick;	H. Bonmariage, Meij. Detaille, HH. D'hondt, Neven;	
P. V. V.	H. Devolder, Mevr. Neyts-Uytbroeck;	HH. Denys, Taelman, Van de Velde;	
P. S. C.	HH. Detremmerie, Jérôme;	HH. du Monceau de Bergendal, Gehlen, Leonard;	
V. U.	HH. De Beul, Desseyn;	HH. Anciaux, Sauwens, Vanhorenbeek.	

Zie:

- 4/5-871-86/87:
— N° 1: Begroting overgezonden door de Senaat.
— N° 2: Verslag: Kredieten Wetenschapsbeleid.
4/5-870-86/87:
— N° 1: Begroting overgezonden door de Senaat.
— N° 2: Verslag: Kredieten Wetenschapsbeleid.

Chambre des Représentants

SESSION 1986-1987

12 JUIN 1987

BUDGET

des Services du Premier Ministre
pour l'année budgétaire 1987 (19)
(Crédits afférents aux Services
du Premier Ministre)

BUDGET

des Services du Premier Ministre
pour l'année budgétaire 1986 (19)
(Crédits afférents aux Services
du Premier Ministre)

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'INTERIEUR,
DES AFFAIRES GENERALES
ET DE LA FONCTION PUBLIQUE (1)
PAR M. VANGRONSVELD

Ces budgets ont été examinés en réunion publique de commission.

(1) Composition de la Commission:

President: M. Temmerman.

A. — Membres effectifs:		B. — Suppléants:	
C. V. P.	MM. Bosmans, Breyne, Suykerbuyk, Tant, Vangrónsveld, Vankeirsbilck;	MM. Ansoms, Cauwenberghs, Depre, Desutter, Marchand, Van Rompaey, Van Rompuy;	
P. S.	MM. Cools, M. Harmegnies, Henry, Onkelinx;	HH. Defosset, Delhayé, Y. Harmegnies, Perdieu, Walry;	
S. P.	MM. Bogaerts, De Loor, Galle, Temmerman;	MM. Beckers, Hancké, Laridon, Ramaekers, R. Van Steenkiste;	
P. R. L.	MM. Klein, Pivin, Poswick;	M. Bonmariage, M ^{lle} Detaille, MM. D'hondt, Neven;	
P. V. V.	M. Devolder, M ^{me} Neyts-Uytbroeck;	MM. Denys, Taelman, Van de Velde;	
P. S. C.	MM. Detremmerie, Jérôme;	MM. du Monceau de Bergendal, Gehlen, Leonard;	
V. U.	MM. De Beul, Desseyn;	MM. Anciaux, Sauwens, Vanhorenbeek.	

Voir:

- 4/5-871-86/87:
— N° 1: Budget transmis par le Sénat.
— N° 2: Rapport: Crédits Politique scientifique.
4/5-870-86/87:
— N° 1: Budget transmis par le Sénat.
— N° 2: Rapport: Crédits Politique scientifique.

INHOUD	Blz.	SOMMAIRE	Pages
I. Inleidende uiteenzetting van de Eerste Minister	2	I. Exposé introductif du Premier Ministre	2
A. Evolutie van de begroting voor 1986.	2	A. Evolution du budget pour 1986	2
1. Voorstelling van de begroting.	2	1. Présentation du budget	2
2. Beknopt overzicht van de opdrachten en van de gevraagde kredieten per sectie.	3	2. Bref aperçu des missions et des crédits demandés par section	3
3. Globalisatie van de gevraagde kredieten voor de sector «Eerste Minister»	5	3. Globalisation des crédits demandés pour le secteur «Premier Ministre»	5
B. Evolutie van de begroting voor 1987.	5	B. Evolution du budget pour 1987	5
1. Voorstelling van de begroting.	5	1. Présentation du budget	5
2. Opdrachten van de diverse organisatieafdelingen	6	2. Missions des diverses divisions organiques	6
3. Analyse van de gevraagde kredieten per organisatieafdeling en per programma-activiteit.	6	3. Analyse des crédits demandés par division organique et par programme d'activités	6
4. Globalisatie van de gevraagde kredieten van de sector «Eerste Minister»	8	4. Globalisation des crédits demandés pour le secteur «Premier Ministre»	8
II. Algemene bespreking.	8	II. Discussion générale	8
A. Bestuur van de kanselarij en logistiek bestuur	8	A. Administration de la chancellerie et administration logistique	8
1. Het informaticaprogramma Bistel	8	1. Le programme informatique Bistel	8
1.1 De kredieten van Bistel.	8	1.1 Les crédits de Bistel	8
1.2 De gebruikers van Bistel	9	1.2 Les utilisateurs de Bistel	9
1.3 Aanwending van het systeem in het Parlement	9	1.3 Utilisation du système au Parlement	9
1.4 Verbinding van Bistel met nog op te richten systemen	10	1.4 Raccordement de Bistel à d'autres systèmes à créer	10
1.5 Bistel en bescherming van confidentiële gegevens	10	1.5 Bistel et la protection des données confidentielles	10
2. Inbel	11	2. Inbel	11
3. Steun aan de opiniërs	11	3. Aide à la presse d'opinion	11
3.1 Voorziene kredieten	11	3.1 Crédits prévus	11
3.2 Toekenning van de kredieten in 1987	12	3.2 Octroi des crédits en 1987	12
3.3 Opiniërs — Concurrentie	12	3.3 Presse d'opinion — Concurrence	12
4. Handelsreclame op radio en televisie.	13	4. Publicité commerciale à la radio et à la télévision	13
4.1 Regionale en lokale omroepen	13	4.1 Emetteurs régionaux et locaux	13
4.2 TVi-Audiopresse	13	4.2 TVi-Audiopresse	13
5. Fonds voor vakbondspremies	14	5. Fonds des primes syndicales	14
B. Bestuur van het Hoog Comité van Toezicht	14	B. Administration du Comité supérieur de contrôle.	14
C. Vast Wervingssecretariaat	15	C. Secrétariat permanent de recrutement.	15
1. Benoeming van de Vaste Wervingssecretaris	15	1. Nomination du Secrétaire permanent au recrutement	15
2. Examenmethodes	15	2. Méthodes d'examen	15
3. Geslaagden voor de vergelijkende overgangsexamens.	16	3. Lauréats des concours de promotion	16
4. Samenstelling van de jury's	17	4. Composition des jurys	17
D. Vaste Nationale Cultuurpactcommissie	17	D. Commission nationale permanente du Pacte culturel	17
III. Stemmingen	18	III. Votes.	18

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie besprak de kredieten «Sector Eerste Minister» van beide begrotingen tijdens haar vergadering van 20 mei 1987.

I. — INLEIDENDE UITEENZETTING
VAN DE EERSTE MINISTER

A. Evolutie van de begroting voor 1986

1. Voorstelling van de begroting

Met de nieuwe voorstellingswijze van de begroting werden de twee sectoren «Eerste Minister» en «Wetenschapsbeleid» behouden, maar de opdeling tussen beide sectoren is niet meer op de traditionele wijze weergegeven, zoals dit voorheen het geval was. De presentatie van de begroting doet veeleer denken aan een eenheidsbegroting, m.a.w. de schutting tussen de twee sectoren is weggenomen.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre commission a examiné les crédits du «Secteur Premier Ministre» des deux budgets au cours de sa réunion du 20 mai 1987.

I. — EXPOSE INTRODUCTIF
DU PREMIER MINISTRE

A. Evolution du budget pour 1986

1. Présentation du budget

Le nouveau mode de présentation du budget maintient les deux secteurs «Premier Ministre» et «Politique scientifique», mais la répartition entre les deux secteurs n'est plus rendue de la manière traditionnelle, comme ce fut le cas naguère. La présentation du budget fait plutôt penser à un budget unitaire, c'est-à-dire que la séparation entre les deux secteurs a disparu.

Enkel in het gedeelte waarin de verantwoording per organisatie-afdeling en per activiteitenprogramma is opgenomen, kunnen de opdrachten en de middelen van de sector « Wetenschapsbeleid » (sectie 53) onmiddellijk worden afgeleid, terwijl voor de sector « Eerste Minister » een poolvorming moet worden doorgevoerd binnen de vier organisatie-afdelingen (secties), namelijk :

Sectie 40 : Bestuur van de kanselarij en logistiek bestuur;

Sectie 51 : Bestuur van het Hoog Comité van toezicht;

Sectie 52 : Vast wervingssecretariaat;

Sectie 54 : Vaste nationale cultuurpactcommissie.

2. Beknopt overzicht van de opdrachten en van de gevraagde kredieten per sectie

I. Sectie 40: Bestuur van de kanselarij en Logistiek Bestuur

A. Opdrachten van het Bestuur van de kanselarij :

a) Studie van alle algemene aangelegenheden die op het niveau van de Eerste Minister worden behandeld;

b) Studie van juridische en organisatorische aard betreffende de werking van de Regering;

c) Secretariëwerkzaamheden van de Ministerraad en van de diverse Ministeriële Comités;

d) Onderzoek ten behoeve van de Eerste Minister van alle dossiers die aan de Ministerraad en aan de Nationale Comités worden voorgelegd.

B. Opdrachten van het Logistiek Bestuur :

a) Administratief- en budgettair beheer van alle diensten die onder het gezag van de Eerste Minister zijn geplaatst;

b) Interministeriële aangelegenheden inzake overheidsopdrachten;

c) Onderzoek van administratieve dossiers betreffende de pers;

d) Bijzondere controles inzake ministeriële kabinetten, opdrachten naar het buitenland en eervolle onderscheidingen.

« Bistel »

Door de gebruiksvriendelijke wijze van consultatie van algemene, juridische en financiële informatie door de beleidsverantwoordelijken en stafmedewerkers is Bistel een onmisbaar communicatiesysteem geworden waarvan de exploitatiekosten en de investeringen zijn opgenomen in de sectie 40.

Kredieten :

Voor de bezoldiging van de personeelsleden van beide besturen werden in artikel 11.03 voor 102,1 miljoen F kredieten uitgetrokken. In vergelijking met het jaar 1985 betekent dit een stijging van 9,2 miljoen F. Deze hausse wordt ruimschoots gecompenseerd door een baisse in de kredieten die voorgesteld zijn voor de personeelsuitgaven

Les missions et les moyens du secteur « Politique scientifique » (section 53) ne peuvent être déduits directement que dans la partie où figure la justification par division organique et par programme d'activités, alors que pour le secteur « Premier Ministre », il y a lieu de réaliser la formation d'un pool au sein des quatre divisions organiques (sections), à savoir :

Section 40 : Administration de la chancellerie et administration logistique;

Section 51 : Administration du Comité supérieur de contrôle;

Section 52 : Secrétariat permanent de recrutement;

Section 54 : Commission nationale permanente du Pacte culturel.

2. Bref aperçu des missions et des crédits demandés par section

I. Section 40: Administration de la chancellerie et Administration logistique

A. Missions de l'Administration de la chancellerie :

a) étude de toutes les affaires générales qui sont traitées au niveau du Premier Ministre;

b) étude du fonctionnement du Gouvernement sur le plan du droit et de l'organisation;

c) secrétariat administratif du Conseil des ministres et des divers comités ministériels;

d) examen, à l'intention du Premier Ministre, de tous les dossiers présentés au Conseil des ministres et aux comités ministériels nationaux.

B. Missions de l'Administration logistique :

a) gestion administrative et budgétaire de tous les services placés sous l'autorité du Premier Ministre;

b) examen des affaires interministérielles en matière de marchés publics;

c) examen des dossiers administratifs relatifs à la presse;

d) contrôles particuliers en matière de cabinets ministériels, de missions à l'étranger et de distinctions honorifiques.

« Bistel »

Du fait que les responsables politiques et les cadres peuvent consulter de manière conviviale les informations générales, juridiques et financières qu'il renferme, Bistel est devenu un système de communication indispensable dont les frais d'exploitation et les investissements sont repris dans la section 40.

Crédits :

Pour la rémunération des agents des deux administrations, des crédits ont été prévus à l'article 11.03 pour 102,1 millions de F. Par rapport à l'année 1985, cela signifie une augmentation de 9,2 millions de F. Cette hausse est largement compensée par une baisse des crédits proposés pour les dépenses de personnel aux sections 51

voor de secties 51 en 54, maar vooral door een aanzienlijke vermindering voor dezelfde uitgavenpost in sectie 52.

De werkingskosten blijven ongeveer stabiel: namelijk 37,6 miljoen F tegenover het oorspronkelijk krediet van 37,3 miljoen F voor 1985 (art. 12.02).

Voor het informaticaprogramma van de Regering (Bistel) zijn de ordonnanceringskredieten met 120 miljoen F (art. 01.30 en art. 12.23) verminderd tegenover 1985, maar de vastleggingskredieten zijn daarentegen gestegen met 101,4 miljoen F in vergelijking met het vorig begrotingsjaar.

De kredieten voor de rechtstreekse hulp aan de opiniepers zijn drastisch verminderd: 120,8 miljoen F (art. 32.01) tegenover 161 miljoen F in de voorbije jaren.

De sociale tussenkomsten, voornamelijk dotaties aan het Fonds voor vakbondspremies (art. 33.04), blijven status-quo op 134,6 miljoen F.

De financiële middelen die het departement ter beschikking stelt van voorlichting en documentatie (Inbel) werden fors naar beneden gehaald: 55,8 miljoen F (art. 41.01) in plaats van 84,4 miljoen F.

II. Sectie 51: Bestuur van het Hoog Comité van toezicht

A. Opdrachten

a) Bedrog of inbreuken opsporen die zijn begaan door ambtenaren of door derden in de besturen die onder het H. C. T. ressorteren;

b) Toezicht uitoefenen op de uitvoering van overeenkomsten voor werken, leveringen of diensten die door deze besturen worden gesloten;

c) Toezicht uitoefenen op de toekenning en de aanwending van de toelagen die door deze besturen worden verleend.

B. Kredieten

De personeelskosten, met inbegrip van diverse toelagen en vergoedingen, de werkingskosten en de uitrustingskosten van het H. C. T. worden geraamd op 147,6 miljoen F wat neerkomt op een vermindering van 0,4 miljoen F in vergelijking met de oorspronkelijke kredieten voor 1985.

III. Sectie 52: Vast Wervingssecretariaat

A. Opdrachten

a) werving van het personeel van de ministeries, van gewesten en gemeenschappen en van de instellingen van openbaar nut;

b) organisatie van vergelijkende loopbaanexamens voor het personeel;

c) organisatie van taalexamens voor de hele administratieve overheidssector;

d) werving van minder-validen voor de rijksadministratie;

e) verzekeren van de overplaatsing van ambtenaren in het kader van de mobiliteit;

f) toezicht houden op de regelmatigheid van de wervingen.

et 54, mais surtout par une diminution importante pour le même poste de dépenses à la section 52.

Les frais de fonctionnement restent à peu près stables, à savoir: 37,6 millions de F par rapport au crédit initial de 37,3 millions de F pour 1985 (art. 12.02).

Pour le programme d'informatique du Gouvernement (Bistel), les crédits d'ordonnancement ont diminués de 120 millions de F (art. 01.30 et art. 12.23) par rapport à 1985; par contre, les crédits d'engagement ont augmentés de 101,4 millions de F, par rapport à l'année budgétaire précédente.

Les crédits pour l'aide directe à la presse d'opinion ont été réduits de manière drastique: 120,8 millions de F (art. 32.01) pour 161 millions de F pour les années antérieures.

Pour les interventions sociales, principalement pour les dotations au Fonds des primes syndicales (art. 33.04), on notera un statu quo à 134,6 millions de F.

Les moyens financiers que le département met à la disposition de l'information et de la documentation (Inbel) ont fortement diminué: 55,8 millions de F (art. 41.01) au lieu de 84,4 millions de F.

II. Section 51: Administration du Comité supérieur de contrôle

A. Missions

a) recherche de fraudes et d'infractions commises par des fonctionnaires ou des tiers dans les administrations qui ressortissent au Comité supérieur de contrôle;

b) contrôles concernant les marchés de travaux, fournitures ou services, passés par ces administrations;

c) contrôles concernant l'octroi et l'utilisation des subventions accordées par ces administrations.

B. Crédits

Les frais de personnel, y compris les subventions et indemnités, les frais de fonctionnement et les frais d'équipement du Comité supérieur de contrôle sont estimés à 147,6 millions de F, ce qui représente une réduction de 0,4 million de F par rapport aux crédits initiaux pour 1985.

III. Section 52: Secrétariat permanent de recrutement

A. Missions

a) recrutement des agents des ministères, des Régions et des Communautés et des organismes d'intérêt public;

b) organisation des concours de carrière pour les agents;

c) organisation des examens linguistiques pour l'ensemble des administrations du secteur public;

d) recrutement de handicapés pour les administrations de l'Etat;

e) assurer le transfert d'agents dans le cadre de la mobilité;

f) veiller à la régularité des recrutements.

B. Kredieten

De gevraagde kredieten voor de uitbetaling van lonen en wedden vertonen met 126,2 miljoen F (art. 11.03) een terugslag van 17,7 miljoen F tegenover vorig jaar. Anderzijds dient wel gewezen te worden op een niet onbelangrijke vermeerdering van de uitgaven voor informatica (art. 12.04): 11 miljoen F tegenover 7,4 miljoen F en voor het aanschaffen van duurzame uitrustingsgoederen (art. 74.01): 11,9 miljoen F tegenover 2,4 miljoen F in 1985 en dit ingevolge de huurkosten van hardware en randapparatuur en de uitrusting van een nieuwe examenzaal.

IV. Sectie 54: Vaste Nationale Cultuurpactcommissie

A. Opdracht

Controle van de naleving van de bepalingen van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen wordt gewaarborgd.

B. Kredieten

De uitgaven voor personeel, goederen, diensten en uitrusting worden in 1986 op 19,5 miljoen F vastgesteld, terwijl dit cijfer in 1985 (eerste werkingsjaar) nog 22,2 miljoen F was.

3. Globalisatie van de gevraagde kredieten voor de sector «Eerste Minister»

Voor de sector «Eerste Minister», m.a.w. voor de besturen die onder het gezag van de Eerste Minister zijn geplaatst en voor de uitoefening van een aantal opdrachten die inherent zijn aan de taak van de regeringsleider werden in de begroting 1986 volgende kredieten ingeschreven:

Titel I: Lopende uitgaven: 932,7 miljoen F t.o.v. 979,7 miljoen F in 1985 (reële uitgaven).

Titel II: Kapitaaluitgaven:

— Niet-gesplitste kredieten: 45,6 miljoen F t.o.v. 20 miljoen F in 1985;

— Ordonnanceringskredieten: 130 miljoen F t.o.v. 207,6 miljoen F in 1985 (reële cijfers);

— Vastleggingskredieten: 206,4 miljoen F t.o.v. 170 miljoen F in 1985 (reële cijfers).

B. Evolutie van de begroting voor 1987

1. Voorstelling van de begroting

a) De begroting per organisatie-afdeling en de indeling per programma binnen deze unit dwingt de administratie tot doelmatig beheer, tot beheersing van de toegekende enveloppes en tot voortdurende actiecontrole. In de toekomst zal het vernieuwde begrotingsdesign een feilloos instrument betekenen in hoofde van de wetgever om per sectie de begrotingsdoelstellingen en de activiteiten met de

B. Crédits

Les crédits demandés pour le paiement des salaires et traitements présentent, avec 126,2 millions de F (art. 11.03), un recul de 17,7 millions de F par rapport à l'année écoulée. D'autre part, il y a lieu d'attirer l'attention sur l'augmentation non négligeable des dépenses pour l'informatique (art. 12.04): 11 millions de F contre 7,4 millions de F et pour l'acquisition de biens d'équipement durables (art. 74.01): 11,9 millions de F contre 2,4 millions de F en 1985 et ce, en raison des frais de location de matériel et d'appareillage périphérique et de l'équipement d'une nouvelle salle d'examens.

IV. Section 54: Commission nationale permanente du Pacte culturel

A. Mission

Contrôler le respect des dispositions de la loi du 16 juillet 1973 garantissant la protection des tendances idéologiques et philosophiques.

B. Crédits

Les dépenses de personnel, biens, services et équipement sont fixées à 19,5 millions de F en 1986, ce chiffre étant encore de 22,2 millions de F en 1985 (première année de fonctionnement).

3. Globalisation des crédits demandés pour le secteur «Premier Ministre»

Pour le secteur «Premier Ministre», c'est-à-dire pour les administrations placées sous l'autorité du Premier Ministre et pour l'exercice d'un certain nombre de missions inhérentes à la tâche du chef du gouvernement, les crédits suivants ont été prévus au budget 1986:

Titre Ier: Dépenses courantes: 932,7 millions de F contre 979,7 millions de F en 1985 (dépenses réelles).

Titre II: Dépenses de capital:

— Crédits non dissociés: 45,6 millions de F contre 20 millions de F en 1985;

— Crédits d'ordonnancement: 130 millions de F contre 207,6 millions de F en 1985 (chiffres réels);

— Crédits d'engagement: 206,4 millions de F contre 170 millions de F en 1985 (chiffres réels).

B. Evolution du budget pour 1987

1. Présentation du budget

a) Le budget par division organique et la répartition par programme dans cette unité obligent l'administration à une gestion efficace, à la maîtrise des enveloppes qui sont allouées et à un constant contrôle de son action. A l'avenir, l'aspect nouveau du budget sera un instrument infaillible dans le chef du législateur pour examiner, par section, les objectifs budgétaires et les activités, à la

cijfers te toetsen. Dit correlaat lijkt mij principieel behaarswaardig.

Daarenboven verzekert de ingebouwde vergelijkende tabel de exactheid van de evolutie — weergegeven in absolute cijfers — van het accres of de afname van de uitgaven en is daarom een waardevol en een betrouwbaar controlemechanisme in de tijd bij onveranderd beleid.

b) Het nieuwe begrotingspatroon: *fashion or fit*? In ieder geval zorgt deze frisse aanpak in de budgetpresentatie voor duidelijkheid in de motivering, zuiverheid in de aanwending en uniformiteit in de voorstelling en draagt ontegensprekelijk bij tot het voeren van een efficiënt beleid gestoeld op de voormelde beginselen van behoorlijk bestuur.

2. Opdrachten van de diverse organisatie-afdelingen

a) Er worden geen nieuwe taken opgedragen voor 1987 aan de besturen die onder mijn gezag zijn geplaatst. Evenmin worden er bevoegdheden aan de diensten ontnomen en aan andere instellingen toevertrouwd. Geen enkele organisatie-afdeling wordt, bij wijze van overheveling naar de Gemeenschappen of de Gewesten, aan mijn autoriteit onttrokken.

Derhalve volstaat het om voor de omvang en de inhoud van het takenpakket van de diverse secties (Bestuur van de kanselarij — Logistiek bestuur; Hoog Comité van toezicht; Vast Wervingssecretariaat; Vaste Nationale Cultuurpact-commissie) naar de toelichting — die ik bij de inleidende bespreking van het begrotingsdebat voor 1986 heb uiteengezet — te verwijzen.

3. Analyse van de gevraagde kredieten per organisatie-afdeling en per programma-activiteit

A. Sectie 40: Bestuur van de kanselarij - Logistiek bestuur

40.0 Bestaansmiddelen

Niettegenstaande een lichte inkrimping van de kredieten voor de bezoldiging van het personeel met 1 miljoen F (art. 11.03) stijgen de globale uitgaven voor dit activiteitenpakket maar liefst met 27 miljoen F (210,6 tegen 183,6 in 1986). Deze uitgavensprong vindt zijn verklaring in het feit dat de Regie der Gebouwen meer vergoed wordt voor de Rijksgebouwen (art. 12.06), vanwaar de aanrekening van 8,3 miljoen F tegenover 3,5 miljoen F voor 1986, en dat 20 miljoen F bijkomende kredieten (art. 12.02) werden voorzien in het kader van het Belgische voorzitterschap van de E. E. G.-raden.

40.1 Bistel

De kredieten zijn gevoelig de hoogte ingegaan (438,6 miljoen F tegenover 216 miljoen F in 1986). Een en ander is het rechtstreeks gevolg van de geannuleerde ordonnancierskredieten 1986 voor een bedrag van 139,4 miljoen F. Daarenboven is er een belangrijke inspanning geleverd wat de vastleggingskredieten betreft (147,3 miljoen F tegenover 206,4 miljoen F in 1986).

lumière des chiffres. Cette présentation me semble, en principe, digne d'être poursuivie.

En outre, le tableau comparatif incorporé assure l'exactitude de l'évolution — rendue en chiffres absolus — de l'accroissement ou de la diminution des dépenses, et constitue pour cette raison un mécanisme précieux et fiable de contrôle dans le temps, la politique demeurant constante.

b) Le nouveau modèle du budget: est-il conventionnel ou innovant? Cette nouvelle présentation du budget garantit en tout cas la clarté de la motivation, la pureté de l'affectation et l'uniformité dans la présentation et contribue sans conteste à la conduite d'une politique efficace basée sur les principes précités d'une bonne administration.

2. Missions des diverses divisions organiques

a) Aucune nouvelle tâche n'est confiée en 1987 aux administrations placées sous mon autorité. De même, aucune compétence n'est retirée aux services, ni confiée à d'autres organismes. Aucune division organique n'est soustraite à mon autorité par voie de transfert aux Communautés ou aux Régions.

Il suffit donc de renvoyer à la justification que j'ai présentée lors de la discussion d'introduction au débat sur le budget de 1986, en ce qui concerne le volume et le contenu de l'ensemble des tâches des différentes sections (Administration de la chancellerie — Administration logistique; Comité supérieur de contrôle; Secrétariat permanent de recrutement; Commission nationale permanente du Pacte culturel).

3. Analyse des crédits demandés par division organique et par programme d'activités

A. Section 40: Administration de la chancellerie — Administration logistique

40.0 Moyens

Malgré une légère réduction (1 million de F) des crédits pour la rémunération du personnel (art. 11.03), les dépenses globales pour l'ensemble de ces activités sont en augmentation de quelque 27 millions de F (210,6 pour 183,6 en 1986). Cette progression des dépenses s'explique par le fait que la Régie des bâtiments est davantage indemnisée pour les bâtiments de l'Etat (art. 12.06). On a, dès lors, imputé 8,3 millions de F pour 3,5 millions de F en 1986 et prévu 20 millions de F de crédits additionnels (art. 12.02) dans le cadre de la présidence belge des conseils de la C. E. E.

40.1 Bistel

Les crédits ont sensiblement augmenté (438,6 millions de F contre 216 millions de F en 1986). Cela découle directement de l'annulation des crédits d'ordonnancement d'un montant de 139,4 millions de F pour 1986. Un effort important a, au surplus, été fourni en ce qui concerne les crédits d'engagement (147,3 millions de F contre 206,4 millions de F en 1986).

40.2 Hulp aan de pers

De rechtstreekse hulp aan de opiniipers wordt conform het Sint-Annaplan teruggeschroefd tot 80,5 miljoen F, zijnde de helft van de kredieten toegekend in 1985.

40.3 Sociale tussenkomsten

De regeringsbeslissing van 7 november 1986 inzake compensaties van de uitgaven ten bate van de politieke vluchtelingen, naar rata van 4,5 miljoen F voor mijn departement, wordt in mindering gebracht van de dotaties verstrekt aan het Fonds voor vakbondspremies (130,1 miljoen F in plaats van 134,6 miljoen F voor 1986).

De kredieten voor artikel 33.04 worden met 134,6 miljoen F extra verhoogd om de syndicale premie voor de jaren 1985 en 1986 te kunnen uitbetalen. Daarentegen wordt het Fonds voor vakbondspremies afgebouwd en zal het saldo van artikel 60.03.A van titel IV — Afzonderlijke sectie (134,7 miljoen F) aan de Schatkist worden gestort.

40.4 Voorlichting

Inbel krijgt in het licht van de ontwikkeling tot een volwaardige voorlichtingsdienst telkens nieuwe opdrachten van overheidszijde (*Press Review*, informatie binnenland, informatie buitenland) waardoor het Instituut aangewezen wordt op betoelaging door mijn departement en door het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Niettegenstaande het toenemende activiteitenpakket wordt voor 1987 slechts een lichte verhoging van de fondsen van 1,1 miljoen F toegestaan (56,9 miljoen F in vergelijking met 55,8 miljoen F in 1986), wat minimaal is wil men de functionele werking van het Instituut niet op de helling zetten.

B. Sectie 51: Hoog Comité van toezicht

Ook bij het Hoog Comité van toezicht worden inspanningen geleverd om de uitgaven samen te drukken: op personeelsuitgaven (11.03): 2 miljoen F, en op uitrustingsgoederen (74.01): 0,4 miljoen F.

C. Sectie 52: Vast Wervingssecretariaat

a) 52.0 Bestaansmiddelen

Bij de wervingsdienst voor het Rijkspersoneel verminderen de personeelsuitgaven met 1,2 miljoen F (art. 11.03). Dit is het gevolg van de Regeringspolitiek die erin bestaat de vertrekkende personeelsleden slechts in beperkte mate te vervangen. Te noteren valt eveneens de spectaculaire daling van de roerende vermogensgoederen (art. 74.01) met liefst 9,4 miljoen F na een buitengewone investering in 1986.

b) 52.1 Nieuw systeem voor de personeelsaanwervingen

Een ordonnanceringskrediet van 30 miljoen F wordt aangevraagd voor het DIDO-project dat loopt in een samenwerkingsverband met de Algemene Directie voor Selectie en Vorming (Ministerie van Binnenlandse Zaken). Deze 30 miljoen F zijn in 1987 gekomen verantwoord en komen in de plaats van de 20,2 miljoen F oorspronkelijk voorziene kredieten.

40.2 Aide à la presse

Conformément au plan de Val-Duchesse, l'aide directe à la presse d'opinion a été ramenée à 80,5 millions de F, soit la moitié des crédits alloués en 1985.

40.3 Interventions sociales

La décision gouvernementale du 7 novembre 1986 en matière de compensation des dépenses en faveur des réfugiés politiques, à concurrence de 4,5 millions de F pour mon département, a été portée en diminution des dotations allouées au Fonds des primes syndicales (130,1 millions de F contre 134,6 millions de F pour 1986).

Les crédits pour l'article 33.04 sont augmentés d'un montant supplémentaire de 134,6 millions de F pour que puisse être payée la prime syndicale pour les années 1985 et 1986. Par contre, il est mis fin aux activités du Fonds des primes syndicales et le solde de l'article 60.03.A, titre IV — Section particulière (134,7 millions de F) sera versé au Trésor.

40.4 Information

A la lumière de son évolution pour devenir un service d'information à part entière, Inbel se voit assigner en permanence des tâches nouvelles par les autorités (*Press Review*, information intérieure, information à l'étranger), de sorte que l'Institut doit être subventionné par mon département et par le Ministère des Affaires étrangères. Malgré l'accroissement des activités, il ne lui sera toutefois alloué en 1987 qu'une légère augmentation de crédit de l'ordre de 1,1 million de F (56,9 millions de F pour 55,8 millions de F en 1986), ce qui est le strict minimum si l'on ne veut pas compromettre l'activité fonctionnelle de l'Institut.

B. Section 51: Comité supérieur de contrôle

Des efforts sont également faits au Comité supérieur de contrôle pour comprimer les dépenses: dépenses de personnel (11.03): 2 millions de F; biens d'équipement (74.01): 0,4 million de F.

C. Section 52: Secrétariat permanent de recrutement

a) 52.0 Moyens

Les dépenses de personnel du service de recrutement du personnel de l'Etat diminuent de 1,2 million de F (art. 11.03). C'est la conséquence de la politique gouvernementale qui consiste à ne compenser que partiellement les départs. Il y a lieu de noter également une baisse spectaculaire du poste des biens meubles patrimoniaux (art. 74.01) de l'ordre de 9,4 millions de F, après un investissement exceptionnel en 1986.

b) 52.1 Nouveau système de recrutement de personnel

Un crédit d'ordonnancement de 30 millions de F été demandé pour le projet DIDO qui se déroule en coopération avec la Direction générale de sélection et de formation (Ministère de l'Intérieur). Ces 30 millions de F sont parfaitement justifiés en 1987 et viennent en lieu et place des 20,2 millions de F de crédits initialement prévus.

D. Sectie 54: Vaste Nationale Cultuurpactcommissie

De kredieten aangevraagd voor de bestaansmiddelen van de sectie 54 zijn ongewijzigd (19,5 miljoen F).

E. Sectie 55: Interdepartementale provisie

Deze provisie dient afzonderlijk beschouwd te worden voor de interpretatie van de hierna volgende globalisatie punt 4.

55.1 Provisionele kredieten

De kredieten voor de uitvoering van de programma's voor bureautica, software en R.E.V., ingeschreven op artikel 01.32 van titel II, deel II, zullen volgens behoeften bij koninklijk besluit en met akkoord van de Minister van Begroting verdeeld worden onder de diverse departementen (vastleggingen: 1 400 miljoen F; ordonnancerings: 592,8 miljoen F).

4. Globalisatie van de gevraagde kredieten voor de sector «Eerste Minister»

Titel I: Lopende uitgaven:

1 128,3 miljoen F tegenover 932,7 miljoen F in 1986 (waarvan 134,7 miljoen F terugstortingen aan de Schatkist: Fonds voor vakbondspremies).

Titel II: Kapitaaluitgaven (in miljoenen F):

	1987	1986
Niet-gesplitste kredieten	35,8	45,6
Ordonnanceringskredieten	310,0	130,0
	(+ 592,8)	
Vastleggingskredieten	147,0	206,4
	(+ 1 400,0)	

II. — ALGEMENE BESPREKING

A. Bestuur van de kanselarij en logistiek bestuur

1. Het informaticaprogramma BISTEL

1.1 De kredieten van Bistel

De heer De Beul stelt de vraag of er in de toekomst meer middelen voor dit informaticaprogramma zullen worden vrijgemaakt?

De heer Henry is evenwel de mening toegedaan dat men, in een tijd van besparingen, eerder voorzichtig moet zijn met het verhogen van de kredieten voor systemen van geprivilegieerde informatie, waar het grote publiek toch geen toegang tot heeft.

De Eerste Minister antwoordt dat hij meer kredieten ter beschikking van het Bistel-programma zou willen stellen,

D. Section 54: Commission nationale permanente du Pacte culturel

Les crédits demandés pour la section 54 demeurent inchangés (19,5 millions de F).

E. Section 55: Provision interdépartementale

Cette provision doit être considérée séparément pour l'interprétation de la globalisation visée au point 4 ci-dessous.

55.1 Crédits provisionnels

Les crédits pour l'exécution des programmes de bureautique, logiciel et U.R.E., inscrits à l'article 01.32 du titre II, partie II, seront répartis selon les besoins par arrêté royal et en accord avec le Ministre du Budget, entre les différents départements (engagements: 1 400 millions de F; ordonnancements: 592,8 millions de F).

4. Globalisation des crédits demandés pour le secteur «Premier Ministre»

Titre I: Dépenses courantes:

1 128,3 millions de F pour 932,7 millions de F en 1986 (dont 134,7 millions de F de remboursements au Trésor: Fonds des primes syndicales).

Titre II: Dépenses de capital (en millions de F):

	1987	1986
Crédits non dissociés	35,8	45,6
Crédits d'ordonnement	310,0	130,0
	(+ 592,8)	
Crédits d'engagement	147,0	206,4
	(+ 1 400,0)	

II. — DISCUSSION GENERALE

A. Administration de la chancellerie et Administration logistique

1. Le programme informatique BISTEL

1.1 Les crédits de Bistel

M. De Beul demande si des crédits plus importants seront libérés à l'avenir pour ce programme informatique.

M. Henry estime toutefois qu'en période de restrictions, il ne faut pas augmenter inconsidérément les crédits destinés à des systèmes informatiques réservés à des utilisateurs privilégiés, auxquels le grand public n'a pas accès.

Le Premier Ministre répond qu'il souhaiterait mettre plus de crédits à la disposition du programme Bistel, mais que

doch dat dit in de eerste plaats zal afhangen van het aantal gebruikers.

De verbinding van Bistel met andere juridische en economische databanken brengt een grote verruiming van de mogelijkheden met zich, doch men dient er de geïnteresseerden van te overtuigen er ook daadwerkelijk gebruik van te maken.

Ook het systeem van de elektronische post, waarbij teksten en dokumenten kunnen worden verzonden tussen de kabinetten, het Secretariaat van de Ministerraad en de Ministeriële Comités, biedt grote mogelijkheden. Het elektronisch dossier terzake is volledig klaar.

Wanneer men tot een optimale aanwending van al deze toepassingen kan komen, zal men ook aan een grotere uitbreiding van de kredieten kunnen denken.

1.2 De gebruikers van Bistel

De heer De Beul vraagt in welke mate de Gemeenschaps- en Gewestexecutieven in het systeem zijn geïnteresseerd.

Volgens *de Eerste Minister* zijn de Waalse Gewestexecutieve en de Diensten van het Waalse Gewest reeds aangesloten.

Ook de Vlaamse Executieve wil zich aansluiten, wanneer zij beschikt over de personal computers, die dan als terminal kunnen worden gebruikt.

Terloops doet *de Eerste Minister* opmerken dat ook de politieke partijen op Bistel zijn aangesloten.

1.3 Aanwending van het systeem in het Parlement

De heer M. Harmegnies vraagt hoever het staat met de voor de parlementsleden voorziene collectieve voorzieningen inzake toegang tot de informatie van Bistel. Het is inderdaad ondenkbaar dat ieder parlements lid individueel zich zou moeten aansluiten, aangezien het huurgeld 54 000 F per jaar belooft.

Ook *de heer Tant* wijst er op dat de aansluiting van de parlementairen een probleem vormt.

Een lijnenverbinding met iedere parlementair zou zeer kostelijk zijn en is op korte termijn ook niet haalbaar.

Als intermediaire oplossing kan misschien worden voorgesteld informatie op te slaan op diskettes, waar de parlementairen zouden kunnen over beschikken.

De heer Klein herinnert er in dit verband aan dat de quaestuur van de Kamer van Volksvertegenwoordigers momenteel aan de uitvoering van een informatiseringsprogramma bezig is.

Het eigen systeem van de Kamer wordt verbonden met Bistel en het is voorzien dat er later een terminal zal komen in het bureau van elke parlementair te Brussel.

Voor de bibliotheek werd beslist tot de ingebruikname van een verbinding met een in andere grote bibliotheken gebruikt systeem (Dobis-Libis), hetgeen de mogelijkheden van informatieuitwisseling tussen de verschillende aangesloten in hoge mate zal verruimen.

De Eerste Minister is het er volledig mee eens dat er een belangrijke wisselwerking moet komen tussen het Parlement en Bistel.

cette augmentation dépendra en premier lieu du nombre d'utilisateurs.

Le raccordement de Bistel à d'autres banques de données juridiques et économiques élargit considérablement les possibilités, mais il conviendrait de convaincre les intéressés d'utiliser effectivement le système.

Le système de messagerie électronique, qui permet de faire circuler des textes et des documents entre les cabinets, le secrétariat du Conseil des ministres et les comités ministériels, offre également de nombreuses possibilités. Le dossier électronique y afférent est entièrement prêt.

Lorsque tous ces systèmes pourront être utilisés de façon optimale, on pourra également envisager une augmentation plus importante des crédits.

1.2 Les utilisateurs de Bistel

M. De Beul demande dans quelle mesure les Exécutifs communautaires et régionaux sont associés au système.

Le Premier Ministre déclare que l'Exécutif régional wallon et les Services de la Région wallonne sont déjà raccordés.

L'Exécutif flamand souhaite également se raccorder lorsqu'il disposera des ordinateurs personnels qui pourront être utilisés comme terminaux.

Le Premier Ministre fait observer que les partis politiques sont également connectés à Bistel.

1.3 Utilisation du système au Parlement

M. M. Harmegnies demande ce qu'il en est de l'accès aux informations contenues dans Bistel par les équipements collectifs prévus pour les parlementaires. Il est en effet impensable que chacun des parlementaires doive se raccorder individuellement au système, étant donné que le prix de la location s'élève à 54 000 F par an.

M. Tant souligne, lui aussi, que le raccordement des parlementaires pose un problème.

Il serait très onéreux de raccorder chacun des parlementaires; en outre, cela n'est pas faisable à court terme.

A titre de solution intermédiaire, on pourrait envisager de stocker l'information sur des disquettes dont les parlementaires pourraient disposer.

M. Klein rappelle à cet égard que la Questure de la Chambre des représentants réalise actuellement un programme d'informatisation.

Le système développé pour la Chambre est raccordé à Bistel et il est prévu que chacun des parlementaires disposera ultérieurement d'un terminal dans son cabinet de travail de Bruxelles.

En ce qui concerne la bibliothèque, il a été décidé de connecter son système à un système (Dobis-Libis) utilisé par d'autres bibliothèques importantes, ce qui élargira considérablement les possibilités d'échange d'informations.

Le Premier Ministre est entièrement d'accord pour dire qu'il faut une interaction poussée entre le système informatique du Parlement et Bistel.

Momenteel werd er reeds door Bistel een terminal geplaatst in de Kamer van Volksvertegenwoordigers en in de Senaat, doch daar worden nu hoofdzakelijk de berichten van Belga op gereproduceerd.

Het is noodzakelijk dat een aantal vaste gegevens, evenals de juridische en economische databanken voor de parlementsleden beschikbaar zijn.

Daarenboven zou iedere parlementariër over een persoonlijke computer moeten kunnen beschikken; aldus zou hij bijvoorbeeld via Budgetex de stand van uitvoering van alle begrotingen op de voet kunnen volgen.

1.4 Verbinding van Bistel met nog op te richten systemen

De heer M. Harmegnies herinnert er aan dat de Staatssecretaris voor Modernisering en Informatisering van de Openbare Diensten de bevoegdheid heeft om nog een ander systeem voor de openbare diensten op te richten: «Algemene Afvaardiging voor Informatisering».

Zal Bistel hier ook mee worden verbonden?

Volgens de Eerste Minister bestaat er geen probleem om Bistel aan welk ander systeem dan ook te koppelen.

In dit verband werd reeds onderzoekswerk geleverd door «U.N.I.N.A.», een firma in Wallonië en «Devlonics» in Vlaanderen.

1.5 Bistel en bescherming van confidentiële gegevens

De heer M. Harmegnies stelt een vraag nopens de beveiliging van confidentiële gegevens en hij vermeldt in dat verband «la nuit des pirates» georganiseerd door een Parijs dagblad dat zich toegang verschaft heeft tot de databanken van de universiteiten die belast zijn met de studie van de beschermingssystemen en het bestaan van programma's voor het ontcijferen of opzoeken van wachtwoorden.

Eerst en vooral doet de Eerste Minister opmerken dat veruit de meeste gegevens op Bistel openbaar zijn.

Wat de confidentiële gegevens betreft, is de volgende regeling van toepassing:

a) elke ministerieel kabinet en elk departement heeft toegang tot de databank Budgetex wat de gegevens betreft, eigen aan het departement;

b) voor de elektronische-post bepaalt de verzender van de berichten zelf uitsluitend de bestemmingen;

c) alleen de kabinetsleden, die nominatief voorkomen op een door de Ministerraad goedgekeurde lijst komen in aanmerking om voor de duur van de legislatuur toegang te krijgen tot de databank van de Ministerraad en ministeriële comités.

Inzake de beveiliging bestaan er verschillende niveau's:

— de elektronische post wordt bijvoorbeeld beschermd door een dubbel paswoord;

— er is een procédé van zelfbeveiliging voorzien van deze paswoorden;

— er wordt echter ook aan een encrypteringssysteem gewerkt om de beveiliging nog te verhogen.

Un terminal a déjà été installé par Bistel à la Chambre des représentants et au Sénat, mais il sert principalement à reproduire les communiqués de l'Agence Belga.

Il est nécessaire que les parlementaires puissent disposer d'une série de données déterminées et consulter des banques de données juridiques et économiques.

Chaque parlementaire devrait en outre pouvoir disposer d'un ordinateur personnel, car cela lui permettrait par exemple de suivre de près, via Budgetex, l'état d'exécution de tous les budgets.

1.4 Raccordement de Bistel à d'autres systèmes à créer

M. M. Harmegnies rappelle que le Secrétaire d'Etat à la Modernisation et à l'Informatisation des services publics a le pouvoir de créer encore un autre système pour les services publics: «Délégation générale à l'Informatique».

Le système Bistel y sera-t-il également raccordé?

Le Premier Ministre déclare que le raccordement de Bistel à tout autre système ne pose aucun problème.

Des études ont déjà été effectuées dans ce domaine par «U.N.I.N.A.», une entreprise établie en Wallonie, et «Devlonics», qui est établie en Flandre.

1.5 Bistel et la protection des données confidentielles

M. M. Harmegnies pose une question concernant la protection des données confidentielles et cite à cet égard la «nuit des pirates» organisée par un quotidien parisien qui a eu accès aux banques de données des universités chargées de l'étude de systèmes de protection, et l'existence de programmes de décodage ou de recherche de mots de passe.

Le Premier Ministre souligne tout d'abord que la grande majorité des données contenues dans Bistel sont publiques.

Les règles suivantes sont d'application pour les données confidentielles:

a) chaque cabinet ministériel et chaque département a accès à la banque de données Budgetex pour ce qui concerne les données propres au département;

b) en ce qui concerne la messagerie électronique, l'expéditeur des messages détermine lui-même, de manière exclusive, les destinataires;

c) seuls les membres des cabinets dont le nom figure sur une liste approuvée par le Conseil des ministres ont accès, pour la durée de la législature, à la banque de données du Conseil des ministres et des comités ministériels.

Il existe plusieurs niveaux de protection:

— la messagerie électronique est par exemple protégée par un double mot de passe;

— il y a un dispositif d'autoprotection muni de ces mots de passe;

— cependant, on travaille également à un système de chiffrement destiné à accroître encore la protection des données.

2. INBEL

De heer De Beul vindt sommige publikaties van deze voorlichtings- en documentatiedienst vrij geslaagd.

Hij wijst er evenwel op dat men moet vermijden dat Inbel een propagandadienst zou worden.

De heer Henry meent dat zelfs een lichte verhoging van de kredieten voor Inbel wijst op een door de Regering gemaakte fundamentele optie. Ondanks de besparingen wordt de geldstroom voor informatic, uitgaande van de Regering, opgedreven, terwijl de hulp aan de opiniepers wordt afgebouwd.

De Eerste Minister antwoordt op deze opmerkingen dat Inbel niet te vergelijken is met de Rijksvoorlichtingsdiensten, zoals deze in vele landen bestaan, zeker niet wat de middelen betreft.

Er kan helemaal niet gesproken worden van een propagandadienst. Het gaat integendeel om een pluralistisch samengestelde instelling, die ook rekening dient te houden met de nieuwe institutionele organisatie van ons land.

Hieruit volgt dat ook de Gewesten in voldoende mate moeten vertegenwoordigd zijn.

3. Steun aan de opiniepers

3.1 Voorziene kredieten

De heer De Beul betreurt dat de kredieten voor steun aan de pers fors gedaald zijn.

Hij vreest dat zulks er zal toe leiden dat een deel van de opiniepers niet zal kunnen overleven.

De heren Henry, De Loor en M. Harmegnies delen de bekommernis van de heer De Beul.

De Eerste Minister geeft toe dat, in uitvoering van het regeringsprogramma, wordt bespaard op de rechtstreekse hulp aan de pers.

Men mag zich daar echter niet blind op staren, aangezien de belangrijkste hulp van indirecte aard is. Jaarlijks wordt de pers voor miljarden franken gesteund door verminderde tarieven voor de post, telecommunicatie, en dergelijke.

Deze onrechtstreekse hulp heeft natuurlijk niet dezelfde impact voor kleinere kranten als voor degene met een grote oplage. Dit is overigens de reden waarom de rechtstreekse hulp thans op een meer selectieve wijze gebeurt.

Bij koninklijk besluit van 20 juli 1979 houdende vaststelling van de criteria en de modaliteiten voor de uitvoering van de wet van 19 juli 1979 tot behoud van de verscheidenheid in de opiniedagbladpers worden o.m. de criteria bepaald waaraan een dagbladenheid dient te voldoen om te kunnen genieten van de selectieve hulp. Deze criteria zijn :

- 1) een oplage hebben van minder dan 50 000 exemplaren;
- 2) publiciteitsinkomsten hebben van minder dan 75 miljoen F (geïndexeerd).

De selectieve hulp wordt toegekend volgens een puntenstelsel gebaseerd op het aantal tewerkgestelde beroepsjournalisten, het aantal redactionele bladzijden en op de verhouding van de bruto publiciteitsinkomsten uitgedrukt in miljoenen tot de dagelijkse gemiddeld verkochte oplage uitgedrukt in duizendtallen.

2. INBEL

M. De Beul estime que certaines publications de ce service d'information et de documentation sont assez réussies.

Il faut cependant, selon lui, éviter qu'Inbel ne devienne un service de propagande.

M. Henry estime qu'une augmentation, même minime, des crédits destinés à Inbel témoigne d'une option fondamentale du Gouvernement. Malgré les restrictions, le Gouvernement consacre davantage de moyens à l'information officielle, tandis qu'il réduit l'aide à la presse d'opinion.

En réponse à cette remarque, le Premier Ministre souligne qu'Inbel n'est pas comparable aux services d'information d'Etat tels qu'ils existent dans de nombreux pays, certainement pas pour ce qui est des moyens financiers.

Loin d'être un service de propagande, Inbel est au contraire un organisme pluraliste qui doit également tenir compte de la nouvelle organisation institutionnelle de notre pays.

Il s'ensuit que les Régions doivent aussi y être suffisamment représentées.

3. Aide à la presse d'opinion

3.1 Crédits prévus

M. De Beul déplore la forte diminution des crédits destinés à l'aide à la presse.

Il craint que cela ne provoque la disparition d'une partie de la presse d'opinion.

MM. Henry, De Loor et M. Harmegnies partagent l'inquiétude de *M. De Beul*.

Le Premier Ministre concède que des économies sont réalisées sur l'aide directe à la presse en exécution du programme gouvernemental.

Il ne faut toutefois pas se laisser obnubiler par cet aspect de la question, car l'aide la plus importante est de nature indirecte. La presse reçoit en effet une aide annuelle de plusieurs milliards par le biais de réductions sur les tarifs des postes, des télécommunications, etc.

Cette aide indirecte n'a évidemment pas le même impact sur les petits journaux que sur les journaux à gros tirage. C'est d'ailleurs la raison pour laquelle l'aide directe est désormais plus sélective.

L'arrêté royal du 20 juillet 1979 portant fixation des critères et des modalités pour l'exécution de la loi du 19 juillet 1979 tendant à maintenir la diversité dans la presse quotidienne d'opinion définit notamment les critères auxquels un quotidien doit satisfaire afin de pouvoir bénéficier de l'aide sélective. Ces critères sont les suivants :

- 1) avoir un tirage de moins de 50 000 exemplaires;
- 2) avoir des revenus publicitaires de moins de 75 millions de F (indexés).

L'aide sélective est octroyée suivant un système de points basé sur le nombre de journalistes professionnels employés, le nombre de pages rédactionnelles et le rapport entre les revenus publicitaires bruts exprimés en millions de F et le nombre moyen d'exemplaires vendus quotidiennement, exprimé en milliers.

Per punt werd 0,6 % van het globaal krediet toegekend.

Bij koninklijk besluit van 31 december 1986 werd het percentage opgedreven tot 0,75 % zodat de dagbladen die van de selectieve hulp genieten meer hulp ontvangen.

Het voornemen bestaat om het ganse krediet in de toekomst volgens selectieve criteria te besteden aan de opiniepers. Er zal ook nagegaan worden of de invoering van commerciële reclame op radio en televisie geen compensatie vereist ten gunste van de dagblad- en weekbladuitgevers. Een werkgroep, waarin ook de gemeenschappen zetelen, zal voorstellen formuleren in verband met het mediabeleid en de steun aan de opiniepers.

Voor de cijfers inzake rechtstreekse hulp aan de opiniepers kan verwezen worden naar de in het Senaatsverslag opgenomen gegevens (Doc. Senaat n° 5, V/3, 1985-1986, blz. 14).

3.2 Toekenning van de kredieten in 1987

De heer Henry doet opmerken dat nog geen beslissing werd genomen omtrent de verdeling van de kredieten voor 1987.

Volgens de Eerste Minister is dit te wijten aan het ontbreken van het verplichte advies dat door de Vereniging van Belgische Dagbladuitgevers hierover dient te worden uitgebracht.

Aangezien de kredieten voor rechtstreekse hulp in 1987 worden teruggeschroefd, zal het geven van een advies door de voormelde vereniging waarschijnlijk worden bemoeilijkt.

3.3 Opiniepers - Concurrentie

De heer Henry wijst op een voor de opiniedagbladpers bijkomende nefaste evolutie, waarbij steeds meer mensen de huis-aan-huis rondgedeelde weekbladen lezen met een grote verscheidenheid aan informatie. Dit leidt tot een verminderde verkoop van dagbladen en inzonderheid van volkskranten. Naast de verminderde kredieten, is dit voor de meeste dagbladen nog een bijkomend nadeel.

Mevr. Neyts-Uyttebroeck is van mening dat de evolutie waar de heer Henry naar verwijst, er zeker niet zou mogen toe leiden dat aan een deel van de pers bepaalde beperkingen worden opgelegd. Ze maakt in dit verband een vergelijking met het in het Brusselse gratis aan huis bestelde blad *Vlan*, dat er eertijds nogal sterk anti-Vlaamse opvattingen op nahield.

Dit was evenwel geen reden om ervoor te pleiten dat dit blad niet meer zou mogen verschijnen.

Aan de door de Grondwet gewaarborgde persvrijheid mag niet worden geraakt.

Wel kan belastingsgeld ter beschikking worden gesteld om de verscheidenheid van de pers te waarborgen.

De Eerste Minister is het er mee eens dat de geschetste evolutie tot problemen kan leiden voor de opiniepers. Dit mag ons echter niet brengen tot het opleggen van beperkingen, aangezien dan de persvrijheid in gedrang zou komen.

Chaque point donnait droit à 0,6 % du crédit global.

Ce pourcentage a été porté à 0,75 % par l'arrêté royal du 31 décembre 1986, de sorte que les quotidiens qui bénéficient de l'aide sélective reçoivent une aide plus importante.

Il est envisagé d'octroyer à l'avenir l'ensemble des crédits à la presse d'opinion selon des critères sélectifs. On examinera également si l'introduction de la publicité commerciale à la radio et à la télévision ne justifie pas une compensation en faveur des éditeurs de journaux et d'hebdomadaires. Un groupe de travail, auquel les communautés sont également associées, formulera des propositions en ce qui concerne la politique des médias et l'aide à la presse d'opinion.

Pour ce qui concerne les chiffres relatifs à l'aide directe à la presse d'opinion, le Premier Ministre renvoie aux données contenues dans le rapport du Sénat (Doc. Sénat n° 5, V/3, 1985-1986, p. 14).

3.2 Octroi des crédits en 1987

M. Henry fait observer qu'aucune décision n'a été prise à ce jour en ce qui concerne la répartition des crédits en 1987.

Selon le Premier Ministre, cette absence de décision est due au fait que l'Association belge des éditeurs de journaux n'a pas encore émis l'avis qu'elle doit obligatoirement formuler à ce sujet.

Il est probable que l'association précitée éprouvera des difficultés à émettre des avis en raison de la réduction des crédits destinés à l'aide directe en 1987.

3.3 Presse d'opinion - Concurrence

M. Henry fait observer qu'une évolution récente, à savoir le fait que de plus en plus de lecteurs disposent gratuitement de «toutes boîtes» présentant une grande variété d'informations, est un facteur supplémentaire qui a une incidence néfaste sur la situation des quotidiens d'opinion. Cette évolution fait baisser les ventes des quotidiens, en particulier des journaux populaires, et constitue, pour la plupart des journaux, un nouveau handicap qui vient s'ajouter à la réduction des crédits.

Mme Neyts-Uyttebroeck estime que l'évolution à laquelle M. Henry vient de faire allusion ne peut en aucun cas aboutir à ce que certaines limitations soient imposées à une partie de la presse. Elle évoque à ce propos le cas de *Vlan*, l'hebdomadaire «toutes boîtes» distribué gratuitement dans la région bruxelloise, qui véhiculait autrefois des idées assez nettement anti-flamandes.

Ce n'était cependant pas une raison pour s'opposer à la parution de cet hebdomadaire.

On ne peut toucher à la liberté de la presse garantie par la Constitution.

En revanche, des fonds provenant des impôts peuvent être utilisés afin de garantir la diversité de la presse.

Le Premier Ministre convient que l'évolution évoquée risque de poser des problèmes à la presse d'opinion, mais il souligne que cela ne peut toutefois pas conduire à des limitations qui compromettraient la liberté de la presse.

4. Handelsreclame op radio en televisie

4.1. Regionale en lokale omroepen

De heer De Beul vraagt aandacht voor de problematiek van de regionale en lokale radio- en T.V.-omroepen in Vlaanderen.

Het zal voor deze omroepen onmogelijk zijn om van de grond te komen indien ze ook niet een deel van de handelsreclame zullen kunnen inpikken. Aangezien de vertegenwoordigers van de dag- en de weekbladpers een monopolie inzake handelsreclame wensen, zal dit er praktisch op neerkomen dat het kabeldecreet van de Vlaamse Raad, waarbij de machtigingen en de erkenningen van omroepen in het Vlaamse landsgedeelte worden geregeld, niet uitvoerbaar is.

Thans doet ook het gerucht de ronde dat de R. T. L. een aanbod deed aan de dagblad- en weekbladuitgevers om samen de commerciële omroep in Vlaanderen uit te baten.

Het decreet van de Vlaamse Raad sluit samenwerking met buitenlandse stations weliswaar niet uit, doch het zou alleszins storend zijn dat de commerciële oproep in het Vlaamse landsgedeelte een filiaal van de R. T. L. zou worden.

De Eerste Minister herinnert er aan dat de nationale Regering geen machtiging kan geven tot uitzenden van handelsreclame aan omroepen op regionaal en lokaal niveau, zolang deze niet door de Gemeenschappen werden gemachtigd en erkend. De eerste stap dient dus te worden gezet door de Gemeenschapsexecutieven.

Op het moment dat het dossier van de machtigingen tot het uitzenden van handelsreclame aan de orde is, zal dit worden behandeld in een werkgroep Nationale Regering — Executieven en in overleg met alle betrokken partijen.

4.2. TVi.-Audiopresse

De heer M. Harmegnies stelt een vraag over de produktie maatschappij TVi.-Audiopresse, die door de Franse Gemeenschapsexecutieve werd gemachtigd om programma's uit te zenden. Meer bepaald wenst spreker te vernemen op welke manier een evenwicht — qua steun — zal worden bewerkstelligd tussen de bij Audiopresse aangesloten dagbladuitgevers en de niet-aangesloten (o.a. uitgevers van «La Cité», «Le Drapeau Rouge», «La Wallonie»).

In antwoord op deze vraag met betrekking tot de steun aan de pers die niet betrokken is bij het audiovisueel initiatief van TVi.-Audiopresse, *de Eerste Minister* dat de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en de teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie, de steun aan de pers vervat in de wet van 19 juli 1979 tot behoud van de verscheidenheid in de opiniedagbladers, onverkort laat bestaan.

Gelet op de beslissing van de Ministerraad van 23 mei 1986 tot vermindering van het begrotingskrediet bestemd voor de rechtstreekse hulp aan de opiniedagbladers, werd beslist om de rechtstreekse steun, in het kader van een globale herziening van de steun aan de media, op een meer selectieve basis toe te kennen. De Vereniging van Belgische Dagbladuitgevers werd verzocht hierover een advies te geven. Dit advies wordt eerstdaags verwacht.

Artikel 17 van de wet van 6 februari 1987 voorziet dat de Koning jaarlijks bij een in Ministerraad overlegd besluit, de modaliteiten bepaalt volgens welke een gedeelte van de bruto-inkomsten uit de handelsreclame op radio en televisie, aan de geschreven pers kan worden toegekend als

4. Publicité commerciale à la radio et à la télévision

4.1 Emetteurs régionaux et locaux

M. De Beul attire l'attention sur le problème des radios et télévisions régionales et locales en Flandre.

Ces radios et télévisions ne pourront pas se développer si elles ne peuvent bénéficier d'une partie de la publicité commerciale. Le fait que les représentants de la presse quotidienne et hebdomadaire souhaitent le monopole de la publicité commerciale, rend pratiquement inapplicable le décret du Conseil flamand relatif à la télédistribution, qui règle les autorisations et les agréments pour les radios et télévisions dans la partie flamande du pays.

D'après certaines rumeurs, R. T. L. aurait également fait une offre aux éditeurs de journaux et d'hebdomadaires en vue de l'exploitation commune des émetteurs commerciaux en Flandre.

Si le décret du Conseil flamand n'exclut pas la collaboration avec des stations étrangères, il serait néanmoins gênant que les émetteurs commerciaux en Flandre deviennent une filiale de R. T. L.

Le Premier Ministre rappelle que le Gouvernement national ne peut autoriser des émetteurs régionaux et locaux à diffuser de la publicité commerciale tant qu'ils n'ont pas été autorisés et reconnus par les Communautés. C'est donc aux Exécutifs communautaires qu'il appartient de faire le premier pas.

Le dossier des autorisations de diffuser de la publicité commerciale sera examiné en temps opportun au sein d'un groupe de travail Gouvernement national-Exécutifs et en concertation avec toutes les parties concernées.

4.2. TVi.-Audiopresse

En ce qui concerne la société de production TVi.-Audiopresse, que l'Exécutif de la Communauté française a autorisée à diffuser des programmes, *M. M. Harmegnies* demande de quelle manière l'équilibre sera réalisé sur le plan de l'aide entre les éditeurs de journaux qui sont affiliés à Audiopresse et ceux qui ne le sont pas (notamment les éditeurs de «La Cité», du «Drapeau Rouge» et de «La Wallonie»).

Le Premier Ministre répond que la loi du 6 février 1987 relative aux réseaux de radiodistribution et de télédistribution et à la publicité commerciale à la radio et à la télévision a maintenu intégralement l'aide à la presse prévue par la loi du 19 juillet 1979 tendant à maintenir la diversité dans la presse quotidienne d'opinion.

Eu égard à la décision, prise en Conseil des Ministres du 23 mai 1986, de réduire le crédit budgétaire destiné à l'aide directe à la presse quotidienne d'opinion, il a été décidé, dans le cadre d'une révision globale de l'aide aux médias, d'attribuer l'aide directe d'une façon plus sélective. L'avis de l'Association belge des éditeurs de journaux a été demandé à ce sujet. Cet avis est attendu dans les tous prochains jours.

L'article 17 de la loi du 6 février 1987 prévoit que le Roi détermine annuellement, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les modalités selon lesquelles une partie du produit brut de la publicité commerciale à la radio et à la télévision peut être attribuée à la presse écrite à titre

forfaitaire tegemoetkoming voor het verlies aan inkomsten ingevolge de invoering van de handelsreclame op radio en televisie. Over de uitvoering van deze bepaling zal insgelijks het advies van de Vereniging van Belgische Dagbladuitgevers worden ingewonnen. Dit advies zal worden besproken in de werkgroep mediabeleid, die overigens in samenwerking met vertegenwoordigers van de Executieven, thans een globaal onderzoek wijdt aan de problematiek van de hulp aan de geschreven pers, in voorbereiding van een gemengde ministeriële vergadering bestaande uit leden van de nationale Regering en van de Executieven.

5. Fonds voor vakbondspremies

De heer De Loor merkt op dat het Fonds voor vakbondspremies de laatste jaren belangrijke overschotten vertoont.

Een gedeelte van deze overschotten ($\pm$ 3 à 4 miljoen F) werd in 1987 gebruikt voor de opvang van de stroom politieke vluchtelingen.

Zou het niet logischer zijn het Fonds aan te wenden voor de doeleinden waarvoor het werd opgericht en, indien er overschotten zijn, ofwel de bijdragen per personeelslid te verlagen, ofwel de uitgekeerde premies te verhogen?

De Eerste Minister wijst er op dat het Fonds voor vakbondspremies wordt vermeld in de Afzonderlijke Sectie van de Begroting. Als dusdanig ontsnapt dit Fonds aan de éénjarigheid van de Begroting. De saldi worden dus telkens overgedragen naar het volgende jaar.

Het saldo zal op 31 december 1987 223,5 miljoen F bedragen. Een klein gedeelte werd inderdaad gebruikt voor het opvangprogramma voor politieke vluchtelingen.

De bijdragen per personeelslid bedragen momenteel 400 F.

B. Bestuur van het Hoog Comité van Toezicht

Volgens de heer De Beul werd de Staatsveiligheid de laatste tijd nogal in het gedrang gebracht.

Vooraf op het assisenproces Barbier-Lammers, waarbij ook de rechtse organisatie Westland New Post ter sprake kwam, hebben leden van de Staatsveiligheid hun eigen instelling in opspraak gebracht door wederzijdse beschuldigingen.

Dient er niet aan te worden gedacht het Hoog Comité van Toezicht te belasten met een onderzoek naar de bestaande toestanden bij de Staatsveiligheid?

Het Hoog Comité van Toezicht zou hierover verslag dienen uit te brengen bij de Eerste Minister.

Zo er tot geen onderzoek wordt beslist, zou het Parlement ongetwijfeld in de verleiding kunnen worden gebracht om een onderzoekscommissie op te richten, aangezien ook de rechtbanken zich in deze volledig afzijdig houden.

De Eerste Minister benadrukt dat het Hoog Comité van Toezicht weliswaar afhankelijk is van de Eerste Minister, doch dat zulks niet betekent dat hij om het even welke onderzoeksopdracht kan geven aan deze instelling.

De opdrachten van het Hoog Comité van Toezicht zijn de volgende:

a) bedrog of inbreuken opsporen die zijn begaan door ambtenaren of door derden in de besturen die onder het H. C. T. ressorteren;

d'indemnité forfaitaire pour la perte de revenus encourue à la suite de l'introduction de la publicité commerciale à la radio et à la télévision. L'avis de l'Association belge des éditeurs de journaux sera également demandé à ce sujet. Cet avis sera examiné au sein du groupe de travail « politique des médias » qui consacre d'ailleurs actuellement, en collaboration avec les représentants des Exécutifs, une étude globale au problème de l'aide à la presse écrite, en préparation d'une réunion ministérielle mixte à laquelle participeront des membres du Gouvernement national et des Exécutifs.

5. Fonds des primes syndicales

M. De Loor fait observer que le fonds des primes syndicales présente ces dernières années des excédents importants.

Une partie de ces excédents (3 à 4 millions de F) a été affectée en 1987 à l'accueil des réfugiés politiques qui affluent dans notre pays.

Ne serait-il pas plus logique d'utiliser le Fonds aux fins auxquelles il a été créé et, s'il y a des excédents, de réduire les cotisations individuelles des agents ou de majorer les primes versées?

Le Premier Ministre souligne que le Fonds des primes syndicales figure dans la Section particulière du budget. Ce Fonds échappe de ce fait au principe de l'annuité budgétaire. Les soldes sont donc reportés d'année en année.

Le solde s'élèvera à 223,5 millions de F au 31 décembre 1987. Une petite partie de cette somme a effectivement été affectée au programme d'accueil des réfugiés politiques.

La cotisation individuelle s'élève actuellement à 400 F.

B. Administration du Comité supérieur de contrôle

M. De Beul considère que la sûreté de l'Etat a été mise en cause ces derniers temps.

Des agents de la Sûreté de l'Etat ont discrédité l'institution dont ils font partie en s'accusant mutuellement, en particulier à l'occasion du procès d'assises Barbier-Lammers, où il fut également question de l'organisation de droite « Westland New Post ».

Ne conviendrait-il pas de charger le Comité supérieur de contrôle d'enquêter sur ce qui se passe à la Sûreté de l'Etat?

Le Comité supérieur de contrôle devrait faire rapport à ce sujet au Premier Ministre.

S'il n'est pas décidé de procéder à une enquête, le Parlement pourrait bien être tenté d'instituer une commission d'enquête, étant donné que les tribunaux, eux aussi, se tiennent entièrement à l'écart.

Le Premier Ministre souligne que s'il est vrai que le Comité supérieur de contrôle dépend du Premier Ministre, cela ne signifie pas pour autant que celui-ci puisse confier n'importe quelle mission d'enquête à cet organisme.

Les missions du Comité supérieur de contrôle sont les suivantes:

a) recherche de fraudes et d'infractions commises par des fonctionnaires ou des tiers dans les administrations qui ressortissent au Comité supérieur de Contrôle;

b) toezicht uitoefenen op de uitvoering van overeenkomsten voor werken, leveringen of diensten die door deze besturen worden gesloten;

c) Toezicht uitoefenen op de toekenning en de besteding van de toelagen die door deze besturen worden verleend.

Men kan de betrekkingen Eerste Minister-Hoog Comité van Toezicht vergelijken, zij het niet volledig, met die tussen de Minister van Justitie en de parketten.

Er kunnen wel klachten neergelegd worden tot het opsporen van onregelmatigheden die in een overheidsdienst hebben plaatsgevonden.

Deze klacht dient dan evenwel ingediend te worden door de Minister, onder wiens bevoegdheid de betreffende overheidsdienst ressorteert.

C. Vast Wervingssecretariaat

1. Benoeming van de Vaste Wervingssecretaris

De heer De Beul herinnert eraan dat zich anderhalf jaar geleden een controverse heeft voorgedaan tussen de Eerste Minister en de toenmalige Minister van Binnenlandse Zaken omtrent de benoeming van de Vaste Wervingssecretaris.

Welke concessies werden gedaan aan de Minister van Binnenlandse Zaken om deze zaak tot een oplossing te brengen?

De Eerste Minister antwoordt dat de Vaste Wervingssecretaris inmiddels werd benoemd en dat in dit verband niet kan gesproken worden van enige concessie.

2. Examenmethodes

De heer De Beul maakt de opmerking dat toch wel zeer vele jongeren mislukken in de door het Vast Wervingssecretariaat georganiseerde examens. Dit is wellicht onvermijdelijk, doch men zou alleszins dienen te vermijden dat de voor een bepaalde betrekking meest geschikte jongeren reeds na de eerste proef over de algemene vorming worden uitgeschakeld. Dit is nochtans niet zelden het geval voor beroepen waarvoor een technische vorming vereist is: zo zijn het niet steeds het knapste ingenieurs die als laureaat uit een examen te voorschijn komen.

De heer De Beul stelt in dit verband 2 concrete vragen: kunnen er geen drie proeven i.p.v. twee worden georganiseerd? Zou het niet mogelijk zijn aan elke kandidaat de toelating te geven alle proeven van het examen mee te doen, om nadien aan te werven in functie van het globale eindresultaat?

De Eerste Minister antwoordt als volgt:

a) *Waarom geen drie proeven i.p.v. twee?*

Waarschijnlijk wordt daarmee bedoeld wordt dat de vergelijkende examens voor werving en overgang naar de niveaus 1 en 2 zouden dienen aangevuld te worden met een conversatieproef.

Een conversatieproef biedt ontegensprekelijk het voordeel de kandidaten te kunnen beoordelen op algemene vorming, hun taal, de wijze van zich uit te drukken en de

b) contrôles concernant les marchés de travaux, fournitures ou services, passés par ces administrations;

c) contrôles concernant l'octroi et l'utilisation de subventions accordées par ces administrations.

On peut comparer dans une certaine mesure, les rapports entre le Premier Ministre et le Comité supérieur de contrôle à ceux qui existent entre le Ministre de la Justice et les parquets.

Des plaintes peuvent être déposées afin que soient recherchées des irrégularités qui se sont produites dans un service public.

Ces plaintes doivent néanmoins être déposées par le Ministre dont relève le service public en question.

C. Secrétariat permanent de recrutement

1. Nomination du secrétaire permanent au recrutement

M. De Beul rappelle qu'il y a un an et demi, une controverse avait opposé le Premier Ministre et le Ministre de l'Intérieur de l'époque à propos de la nomination du secrétaire permanent au recrutement.

Quelles concessions ont été faites au Ministre de l'Intérieur pour résoudre cette question?

Le Premier Ministre répond que le secrétaire permanent au recrutement a entre-temps été nommé et qu'on ne peut parler d'une quelconque concession à cet égard.

2. Méthodes d'examen

M. De Beul fait observer qu'un très grand nombre de jeunes échouent aux examens organisés par le Secrétariat permanent de recrutement. Si les échecs sont inévitables, il faudrait en tout cas faire en sorte que les jeunes les plus aptes à un emploi déterminé ne soient pas éliminés dès la première épreuve, qui porte sur la culture générale. Tel est souvent le cas pour des professions requérant une formation technique: ainsi, ce ne sont pas toujours les meilleurs ingénieurs qui réussissent aux examens.

M. De Beul pose 2 questions concrètes à cet égard: ne serait-il pas possible d'organiser trois épreuves au lieu de deux? Ne pourrait-on permettre à tous les candidats de participer à l'ensemble des épreuves d'un examen, pour procéder ensuite au recrutement en fonction du résultat global?

Le Premier Ministre répond ce qui suit:

a) *Pourquoi ne pas organiser trois épreuves au lieu de deux?*

Cette question sous-entend probablement que les concours de recrutement ou de promotion aux niveaux 1 et 2 devraient être complétés par une épreuve de conversation.

Un avantage indiscutable de l'épreuve de conversation est qu'elle permet d'apprécier la formation générale, les connaissances linguistiques des candidats, la manière dont

manier van voorkomen. Een bijkomende proef zou echter het percentage der geslaagden nog meer doen dalen. Gelet op de moeilijkheid in verband met de organisatie van dergelijke proeven en gelet op het uiteindelijke resultaat, werd voornamelijk dit gedeelte niet in de programma's opgenomen, te meer daar het ministerieel besluit van 2 september 1975 houdende vaststelling van het programma van de vergelijkende wervingsexamens, de vergelijkende examens voor overgang naar het hogere niveau en de examens voor verhoging in graad, uitdrukkelijk bepaalt dat de vergelijkende wervingsexamens (en ook de vergelijkende overgangsexamens) ten behoeve van gegadigden voor de niveaus 1 en 2 worden opgesplitst in twee gedeelten, een algemeen gedeelte en een bijzonder gedeelte. De inhoud van die twee gedeelten wordt in hetzelfde besluit gedefinieerd.

b) *Waarom wordt niet iedereen tot de twee (of eventueel drie) gedeelten toegelaten?*

— Reglementair :

Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat het reeds geciteerde ministerieel besluit uitdrukkelijk bedingt dat bij elk gedeelte de niet-geslaagden worden geëlimineerd.

Verder dient nog aangestipt te worden dat overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 17 september 1969, betreffende de vergelijkende examens en de examens georganiseerd voor de werving en de loopbaan van het rijkspersoneel, een kandidaat die *geslaagd* is voor het algemeen gedeelte, op zijn verzoek driemaal van het algemeen gedeelte wordt vrijgesteld wanneer hij later opnieuw deelneemt aan een vergelijkend overgangsexamen. Geslaagd zijn betekent dat er een minimum aantal punten moet worden behaald, wat er dus op neerkomt dat dit gedeelte eliminerend is.

— Praktisch :

In het jaar 1986 waren op de overgangsexamens aanwezig :

niveau 1 :	1 342 Nederlandstaligen
	1 037 Franstaligen
niveau 2 :	1 923 Nederlandstaligen
	1 533 Franstaligen
Totaal :	5 835

Afgezien van de kostprijs om telkens alle werken te beoordelen en de duur van de examenverrichtingen, is het niet mogelijk alle kandidaten tot alle proeven toe te laten. In de veronderstelling dat een conversatieproef zou worden ingelast, dan zou deze proef *alleen* reeds (± 15 minuten per kandidaat) een aanwezigheid van de leden van de examencommissie van ongeveer 1 458 uren vergen, d.w.z. 182 dagen van 8 uur. Zulks betekent een verlies van tijd en geld om tot een nog kleiner aantal geslaagden te komen.

3. Geslaagden voor de vergelijkende overgangsexamens

De heer De Loor vraagt waarom er verleden jaar zo weinig geslaagden waren voor de vergelijkende overgangsexamens?

De Eerste Minister antwoordt :

ils s'expriment ainsi que leur présentation. Une épreuve supplémentaire aurait néanmoins pour effet de réduire encore le pourcentage de réussites. Eu égard à la difficulté d'organiser de telles épreuves et au résultat final de ces épreuves, celles-ci n'ont pas encore été prévues aux programmes, d'autant plus que l'arrêté ministériel du 2 septembre 1975 portant fixation du programme des concours de recrutement, des concours d'accèsion au niveau supérieur et des examens d'avancement de grade, prévoit explicitement que les concours de recrutement (ainsi que les concours de promotion) pour les candidats aux niveaux 1 et 2 comprennent *deux* épreuves, l'une générale et l'autre particulière. Le contenu de ces deux épreuves est défini dans le même arrêté ministériel.

b) *Pourquoi ne pas admettre tous les candidats aux deux (ou éventuellement aux trois) épreuves?*

— Du point de vue réglementaire :

Il faut souligner avant toutes choses que l'arrêté ministériel précité dispose expressément que chaque épreuve est éliminatoire.

Il convient par ailleurs de faire observer que, conformément aux dispositions de l'arrêté royal du 17 septembre 1969 concernant les concours et examens organisés en vue du recrutement et de la carrière des agents de l'Etat, un candidat qui a *satisfait* à l'épreuve générale est dispensé, s'il en fait la demande, trois fois de l'épreuve générale s'il participe encore ultérieurement, à un concours de promotion. Avoir satisfait signifie avoir obtenu un nombre minimum de points, ce qui implique que cette épreuve est éliminatoire.

— Sur le plan pratique :

Se sont présentés aux concours de promotion en 1986 :

niveau 1 :	1 342 néerlandophones
	1 037 francophones
niveau 2 :	1 923 néerlandophones
	1 533 francophones
Total :	5 835

Indépendamment du coût de l'évaluation de tous les travaux et de la durée des opérations d'examen, il est impossible d'admettre tous les candidats à toutes les épreuves. Si l'on ajoutait une épreuve de conversation (environ 15 minutes par candidat), celle-ci exigerait à elle seule 1 458 heures de présence de la part des membres du jury, soit 182 journées de huit heures ce qui représenterait une perte de temps et d'argent pour... réduire encore davantage le nombre de lauréats.

3. Lauréats des concours de promotion

M. De Loor demande pourquoi si peu de candidats ont réussi les concours de promotion l'année dernière.

Le Premier Ministre fournit la réponse suivante :

Het is inderdaad juist dat het percentage geslaagden voor de vergelijkende overgangsexamens beneden de verwachtingen bleef. Een onderzoek naar de oorzaken hiervoor is thans aan de gang. Zonder vooruit te lopen op het resultaat van dit onderzoek, kan toch worden gesteld dat, gelet op:

- het steeds maar toenemend aantal deelnemers;
- het periodiek organiseren (om de twee jaar) van dezelfde examens;
- het gering aantal nieuwe wervingen (wervingsstop), het zakken voor de examens voor het grootste gedeelte te wijten is aan een gemis aan inzet van de kandidaten.

Alhoewel de administratie actief deelneemt aan deze voorbereiding, is het vanzelfsprekend dat deze voorbereidingscursussen, hoe goed ze ook mogen gegeven zijn, niet volstaan indien de kandidaat niet een belangrijke persoonlijke inspanning levert om die materie te assimileren.

4. Samenstelling van de jury's

De heer Cools wenst te vernemen op welke manier de examencommissies in het Vast Wervingssecretariaat worden samengesteld. Gebeurt dit op een pluralistische basis en wordt er ook rekening gehouden met een regionale spreiding?

Volgens de *Eerste Minister* worden de examencommissies alleszins pluralistisch samengesteld en wel derwijze dat zowel het vrij als het officieel onderwijs in gelijke mate vertegenwoordigd zijn.

D. Vaste Nationale Cultuurpactcommissie

De heer De Beul pleit voor een aantal wijzigingen in de werking en de mogelijkheden van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

1) De Commissie kan zich bijna nooit binnen de opgelegde termijn van 60 dagen uitspreken over de klachten.

Redenen hiervoor zijn dat vooraf de betrokken partijen moeten gehoord worden en ook steeds getracht wordt eerst een verzoening te bewerkstelligen. Het zou dan ook van realiteitszin getuigen om de termijn waarbinnen de Commissie zich moet uitspreken over een dossier, op 1 jaar te brengen.

2) Er ontbreken reële sancties op de overtreding van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt (Cultuurpactwet).

De Vaste Nationale Cultuurpactcommissie zou de mogelijkheid moeten krijgen een dwangsom of andere rehabilitatievormen op te leggen. Dit impliceert uiteraard wel een bevoegdheid tot het uitspreken van arresten en overstijgt de huidige adviserende bevoegdheid.

3) Het komt meermaals voor dat partijen hun klacht intrekken, omdat ze op lokaal vlak van de door de klacht bedoelde overheid voldoening kregen. Door de intrekking van een klacht wordt de zaak aan de Cultuurpactcommissie onttrokken, hoewel een standpunt van deze Commissie verhelderend zou kunnen zijn voor de toekomst.

Waarom haar dan ook de mogelijkheid niet geven een beroep te doen op de openbare orde teneinde toch een advies over de zaak te verstrekken? Men zou zich voor het uitwerken van zulke procedure kunnen spiegelen aan de Raad van State.

Il est exact que le pourcentage de réussites aux concours de promotion a été inférieur aux estimations. Il est actuellement procédé à une étude en vue de déterminer les causes de cette situation. Sans vouloir anticiper sur les résultats de cette étude, on peut néanmoins affirmer que, compte tenu :

- du nombre de plus en plus élevé de candidats;
- de l'organisation périodique (tous les deux ans) des mêmes examens;
- du nombre limité des recrutements (blocage des recrutements), l'échec aux examens s'explique dans une large mesure par le manque de motivation des candidats.

Bien que l'administration participe activement à la préparation des concours, il est évident que, malgré leur qualité, les cours de préparation ne suffisent pas si le candidat ne fournit pas un important effort personnel pour assimiler la matière.

4. Constitution des jurys

M. Cools voudrait savoir comment les jurys sont constitués au Secrétariat permanent de recrutement. Sont-ils constitués sur une base pluraliste et tient-on également compte de la répartition régionale?

Le Premier Ministre déclare que les jurys sont de toute manière constitués sur une base pluraliste de manière à ce que l'enseignement officiel et l'enseignement libre soient représentés paritairement.

D. Commission nationale permanente du Pacte culturel

M. De Beul insiste pour que l'on revoie le fonctionnement et les possibilités de la Commission nationale permanente du Pacte culturel.

1) La Commission ne parvient pratiquement jamais à se prononcer sur les plaintes dans le délai de 60 jours qui lui est imparti.

Cela provient du fait que les parties intéressées doivent tout d'abord être entendues et que l'on tente en outre toujours de les concilier dans un premier temps. Il serait dès lors plus réaliste de porter à un an le délai dans lequel la Commission doit se prononcer sur un dossier.

2) Il n'existe pas de véritables sanctions réprimant les infractions à la loi du 16 juillet 1973 garantissant la protection des tendances idéologiques et philosophiques (loi sur le Pacte culturel).

La Commission nationale permanente du Pacte culturel devrait avoir la possibilité d'imposer une astreinte ou d'autres formes de réhabilitation, ce qui implique évidemment le pouvoir de rendre des arrêts et dépasse la compétence consultative actuelle.

3) Il est fréquent que les parties retirent leur plainte parce qu'elles ont obtenu satisfaction au niveau local de la part de l'autorité mise en cause. Le retrait de la plainte entraîne le retrait de l'affaire à la Commission du pacte culturel, alors que le point de vue de celle-ci pourrait éclairer utilement des affaires ultérieures.

Pourquoi dès lors ne pas lui permettre d'invoquer l'ordre public afin de pouvoir malgré tout émettre un avis sur l'affaire? On pourrait envisager en l'occurrence une procédure analogue à celle qu'applique le Conseil d'Etat.

Het zou nog beter zijn indien de Cultuurpactcommissie arresteren zou kunnen vellen.

De Eerste Minister antwoordt als volgt:

— Bij koninklijk besluit van 25 september 1984 werd het personeel van de diensten van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie onder het gezag van de Eerste Minister geplaatst, met de beperkende voorwaarde dat het genoemd personeel zijn functie uitoefent onder het gezag van de voorzitter van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

De Cultuurpactcommissie zelf is een *volkomen onafhankelijke* instelling, bij wet van 16 juli 1973 opgericht ter uitvoering van de artikelen 6bis en 59bis § 7 van de Belgische Grondwet, en nadat er een feitelijk akkoord werd ondertekend door de politieke partijen C.V.P., P.S.C., B.S.P., P.S.B., K.P., P.C., P.V.V., P.L.P., R.W., F.D.F., genaamd Cultuurpact op 24 februari 1972.

— Het is de Eerste Minister bekend dat de Cultuurpactcommissie de in de wet bepaalde behandelingstermijn steeds als een termijn van goede orde beschouwd heeft. Dit vooral omdat de wettelijke opdracht van de Commissie erin bestaat een verzoening tussen de partijen te bewerkstelligen en deze verzoening binnen een periode van zestig dagen onmogelijk kan gerealiseerd worden.

Ingevolge een arrest van de Raad van State dd. 11 december 1985 (Ar. n° 25.947) waarin gesteld wordt dat het feit dat de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie geen uitspraak doet binnen zestig dagen, geen reden kan zijn om de termijn van zestig dagen voor een beroep bij de Raad van State verder te laten lopen dan «zestig dagen bij het verstrijken van de maand die volgt op de betekening van het advies van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie of het verstrijken van de termijn tijdens dewelke het advies had moeten worden uitgebracht», en teneinde de rechtszekerheid van de rechtszoekende beter te waarborgen, heeft de Cultuurpactcommissie een resolutie goedgekeurd en aan alle politieke fracties overgezonden waarin voorgesteld werd de wet te wijzigen en de termijn op 10 maanden te brengen. Bij de vaststelling dat inhoudelijk op dit verzoek geen reactie komt, kan men afleiden dat men hierop niet wenst in te gaan.

— Het verzoek in verband met de omvorming tot een rechtscollege werd reeds herhaalde malen bij de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie besproken en afgewezen.

III. — STEMMINGEN

De kredieten betreffende de «Diensten van de Eerste Minister» voor 1986 en 1987 worden aangenomen met 12 tegen 3 stemmen.

De Rapporteur,

A. VANGRONSVELD

De Voorzitter,

G. TEMMERMAN

La meilleure solution serait de permettre à la Commission du pacte culturel de rendre des arrêts.

Le Premier Ministre fournit la réponse suivante:

— L'arrêté royal du 25 septembre 1984 a placé le personnel des services de la Commission nationale permanente du Pacte culturel sous l'autorité du Premier Ministre, étant entendu toutefois que ledit personnel exerce ses fonctions sous l'autorité du président de ladite Commission.

La Commission du pacte culturel est elle-même une *institution totalement indépendante*, créée par la loi du 16 juillet 1973 en exécution des articles 6bis et 59bis, § 7, de la Constitution belge, après que les partis politiques C.V.P., P.S.C., B.S.P., P.S.B., K.P., P.C., P.V.V., P.L.P., R.W., et F.D.F. eurent signé un accord appelé Pacte culturel le 24 février 1972.

— Le Premier Ministre sait que la Commission du pacte culturel a toujours considéré le délai de traitement prévu par la loi comme un délai d'ordre et ce, surtout parce que la mission légale de la Commission consiste à concilier les parties et que cette conciliation ne peut être réalisée dans une période de soixante jours.

A la suite d'un arrêt du Conseil d'Etat du 11 décembre 1985 (ar. n° 25.947) qui précise que le fait que la Commission nationale permanente du pacte culturel ne se prononce pas dans les soixante jours ne constitue pas un motif de prolonger le délai imparti pour saisir le Conseil d'Etat d'un recours au-delà de «soixante jours après l'expiration du mois qui suit la notification de l'avis de la Commission nationale permanente du Pacte culturel ou après l'expiration du délai dans lequel l'avis aurait dû être émis, et en vue de mieux garantir la sécurité juridique du requérant», la Commission du Pacte culturel a adopté et transmis à tous les groupes politiques une résolution dans laquelle elle propose de modifier la loi et de porter le délai à 10 mois. Cette proposition n'ayant suscité aucune réaction quant au contenu, on peut en déduire que personne ne souhaite y donner suite.

— La demande de faire de la Commission nationale permanente du pacte culturel une juridiction a déjà été discutée et rejetée à maintes reprises par cette Commission.

III. — VOTES

Les crédits afférents aux «Services du Premier Ministre» pour 1986 et 1987, sont adoptés par 12 voix contre 3.

Le Rapporteur,

A. VANGRONSVELD

Le Président,

G. TEMMERMAN